kahvemolasi.com
Kahverengi Sayfalar
TIKLA GİT

Yazılan, Okunan, Kopyalanan, İletilen, Saklanılan, Adrese Teslim Günlük E-Gazete - Yıl: 2 Sayı: 372

23 Ekim 2003 - Fincanın İçindekiler

- Metresindim… ... Seda Esen
- Baba'ma !!! ... Levent Orcan
- İçinizdeki pozitif enerjiyi açığa çıkarın ... Nilay Bozok
- El Commandante ... Cüneyt Göksu
- "Fok" balığından "mor" menekşeye gönderilemeyen mektup.....(1) ... Kubilay Hersek
- Milenyumun Mandalı...Sait Haşmetoğlu
- Dost Meclisi, Tadımlık Şiirler, Biraz Gülümseyin, İşe Yarar Kısayollar, Damak Tadınıza Uygun Kahveler

Sözün Özü

En büyük zafer insanın kendine hakim olmasıdır.
(Platon)

ISSN: 1303-8923

Arkadaşlarınıza önermek ister misiniz?

KISAYOLLAR

SON BASKI

Kahveci Soruyor?

KAPI KOMŞULARIMIZ

ÜÇ NOKTA Anlam Platformu

Bir Kumanya da Sen Bağışla!
www.denizfeneri.org.tr

www.pcakademi.com

Editör'den : Keşke...

Merhabalar,

Yaşam tekdüze, planlı, standartlara uygun, yarını bugünden belli yaşansaydı ne kadar kolay olurdu kimbilir yaşamak. Atacağımız her adımı bilerek, sonuçlarını kestirerek atabilseydik. İnsana dair hataları asgariye indirmeye, hatta yoketmeye muktedir olabilseydik. Pişmanlık duymak yerine geri dönüp hatalarımızı düzeltebilseydik. Keşkeyi lügattan atıp yerine iyikiyi koyabilseydik. Ne kadar hoş olurdu değil mi? Hayır tabiki olmazdı. Yaşamı güzel kılan günahıyla sevabıyla, doğrusuyla yanlışıyla, kusurlarıyla dolu dolu yaşamak değil mi? Sürprizlere açık yarınlara umutla kulaç atmak değil mi yaşamak. Pişman olup özür dilemek, hatayı düzeltmek için doğruyu öğrenmek zorunda olmak güzel değil mi? Amacım laf ebeliği yapmak değil elbette. Aslında günah çıkarıyorum. Sorunlarla boğuşurken ihmal ettiklerim, sevdiklerimi üzmüş, üzgünüm. Zamanı doğru kullanamama, sorunları çözmeyi, ertelemekle bir tutma yanlışı yüzünden bilmeden üzmüşüm onları, üzgünüm. Sorumlusu olduğum bir yapının temeline istemeden dinamit koymuşum. Güvendiklerimin sevdiklerimi yaralamasına seyirci kalmışım, üzgünüm. Ama yaşam bu işte. Sonuçlarını kestirebilseydim aynı olurmuydu bilemiyorum. Ama yaşanırken bilmek kolay mı? Asıl üzücü olan, sizin bilmeden, sonuçlarına aldırmadan, özel yaşamın sorunlarını sorumluluklarınıza istemeden taşıyıp yaptığınız hatalarda kasıt aranması. Keşke...

Bir sonraki sayıda buluşuncaya kadar bulunduğunuz yerden bir adım öne çıkın. Sevgiyle...

Cem Özbatur

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Misafir Kahveci : Seda Esen

Metresindim…

İşin karındı, eşindi, hayat ortağındı. Seni ondan kıskanmak olmazdı. Kariyer tutkun; çocuğundu. Kendi çocuğum gibi sevdim onu. Benim koynumdan çıkar başka şehrin koynuna girerdin. Aynı şehirde olduğumuzda zaman sayılı, dar ve azdı…
……
Kısıtlı zamanlarda acıyı su yüzüne çıkarmak istemedim. Dibe, derine ittim; boğdum. Sevinçleri büyüttüm hep. Abarttım mutlulukları. Zaman sayılıydı çünkü, dardı, azdı... İki arada bir günde seni üzmek olmazdı.

Zoru başardım ben. Madem bana gelmiştin, madem nefes aldığın, huzur biriktirdiğin kadınındım. Elbet üzerime düşeni yapacaktım. Hiç açmadım sana acının kapılarını. Hiç açmamazlık da yapmadım sana kapımı. Hiç "ya o ya ben" demedim. Diyemedim. Oysa "hep ben" olmak istedim. Sorunları küçükken dile dökmek gerekirdi. Açmazları içimde büyütmeden vakitlice anlatmak/aldırmak. İkilemlere gebe kalmadan. Ama sayılıydı, dardı, azdı zaman… Çözümü sendeydi herşeyin. Lakin ben metresindim…

Bazen telefon çalardı. "Sonra konuşalım", "müsait değilim"… Ya da benden 5-10 adım ötede fısıldar gibi konuşman. Çünkü sayılıydı, dardı, azdı zaman… Açıklamalarla, arkasından gelecek savaşlarla kaybedemezdik birbirimizi. Sevgimiz temeldi. Üzerine ilişkimizi kurduk. Başkalarını karıştırmadık. Evet, yalan da söyledik. Hem birbirimize hem daha çok başkalarına. Düzenbaz, hilekar, madrabaz, sahtekar… Hepsi/herşey bizdik. Biz gerçeğin yalancılarıydık…

Kanamalı birer hasta için acil duygu aradık. Yaralarımıza birbirimizi bastık. Gecenin bir yarısı nöbetçi tekel bayiinden aldığımız alkole kalbimizi yatırdık. Tuhaf bir hüzüne umutlarımızı bandık. Birbirimizi iyileştirdik, temizledik ve besledik. Sevdamızı kestirip, söküp, azad edip atmadık/atamadık. Zamanımız sayılıydı, dardı ve azdı… Bir türlü bıçak kemiğe dayanmadı.

Başka sezişlerine karşılık gelmeye çalıştım. Başka hisler de bana yetmeye. Sevdamı kıskanma hakkım yoktu. Sevdamı paylaştım sadece… Acım temelli ve anca bana kaldı. Herşeyi zevkle yaşadım. Aşkla geçen zaman sayılıydı, dardı ve azdı… Mutluluk zamana hız katardı…

Seni özlemlerimle karşıladım hep. Güle oynaya yolculadım. Hiç yanında ağladım mı?. Her gelişinde daha önce gitmemiş gibi, her gidişinde daha önce gelmemiş gibi hissettim. Ama susmasını bildim. Aşk bir oyun. Mızıkçılık ettim mi hiç söyle Hiç taş çalmadım, zar tutmadım. Yenilgiyi de kabul ettim. Senden gelen bozgun başım üstüneydi. En fazla metresindim. Topu topu, olsa olsa canan. Malesef sayılı, dar ve azdı zaman…

Evet Metresindim… Ve sen herşeye değerdin. Hiçbirşey için pişman olmadım asla. Birşey söyliyeyim sevgilim; ben seni çok sevdim. Sayılı, dar ve az zamanda…

Seda Esen

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Misafir Kahveci : Levent Orcan

Baba'ma !!!

Tüm sevgileri , sevişmeleri , yaşanmış ve yaşanacak olan tüm aşkları , dünü , bugünü , yarını , geçmişi ve geleceği kirleten , yıpratan , eskiten , elinde avucunda yüreğin kadar temiz , tüm saflığıyla , tüm masumiyetiyle ve sen tüm samimiyetinle korumaya , yaşatmaya çalıştığın tüm güzellikleri öldüren , kirleten bir bataklık sanki , adına "Dünya" denilen rüyalar kenti .

Gecenin gergefine bir ay , bilmem kaç yıldız serpiştirilmiş ve bu karanlığın altında kentler , caddeler , sokaklar hepsi ama hepsi karanlık ve derin . Yalnızlığın ağırlığı sırtında ve ayaklarında , tek başına yürümeye cesaret edemediğin , korktuğun sık sık ve itildiğin caddeler , sokaklar.

Birden açarsın gözlerini , daha hiçbirşeyin farkında değilken , daha yürümeyi beceremezken birde bakarsın binmişler sırtına . Titrek ellerinle bir cebinden tek sigaranı , bir cebinden son kibritini çıkarır , o karanlık içinde konuşmamışlığından yerini unuttuğun , birbirine sarılmış saçın sakalın arasında kaybolmuş dudaklarınla öpüştürürsün o son kibritinin celladı olduğu son sigaranı . Derin bir nefes çekersin ve bırakırsın dumanını , sözlerine maphus olmuş dudaklarının arasından göğün gergefindeki yıldızlara ve aya , sırf bir zamanki sevgilinmişcesine .

Ardına bakarsın bir sigaralık düşlere sığdırdığı geçmişini düşünürsün . Oysa ne umutlarla , ne tutkularla , ne aşklarla başlamışsındır hayata . İlk hatırladığın günler gelir aklına , kimbilir kaç yaşındaydın . Dudaklarından çıkan ilk kelimeler vardır yanında . Dünyanın en değerli varlığısındır onlar için . Tıpkı bataklıkta açan bir çiçek gibisindir . Sana olan sevgileriyle , sana olan tutkularıyla ve sevdalarıyla .

Hep gülmelerle başlar , hep sevgilerle başlar gözlerindeki pırıltı hiç sönmeyecekmiş gibi gelir . Sana olan sevgileri o kadar inatçıdır ki kıramazlar seni , üzemezler hiçbir zaman . Akşam olduğunda getirilen ucuz bir gofrettir senin en büyük sevdan , mutluluğun . Hep yanındadır , hep güvendesindir , hep mutlusundur . Dünyanın en büyük hediyesidir onlar farkında olmadığın . İlk güldüğün günlerdir , daha ağlamayı bilmediğin günler . İlk bisiklete binişin , ilk uçurtma uçuruşun , ilk balonun rengarenk , avuçlarında özgürlüğün ilk belirtileri . Hayat başlamıştır işte tüm güzelliğiyle . Yalnız değilsin , yalnızlığı tanımamışsın , kendini bile tanımamışsındır . Sonra ilk bisikletten düşüşün . Yanındadır , tam arkandadır .

"Kalk oğlum hadi bir daha dene..."

Verdiğin ilk savaşta aldığın en büyük galibiyet olur , bisiklete binmek , iki teker üstünde dengede durmak . Kaçırdığın ilk uçurtman ve rengarenk balonun , gökyüzünün , hayatın o küçüçük avuçlarından aldığı ilk yitirişinin ardından koşa koşa , gözlerindeki tomurcuklarla belki de hatırladığın ilk ağlayışınla onların yanına uçarsın .

"Üzülme oğlum yenisini alırız . Ağlama oğlum yeniden yaparız..." İlk yitirişinin teskinidir bunlar . Sonra ilk aşkın , ilk yürek çarpıntın , heyecanın . Mektup yazarsın konuşmaya cesaret edemediğinden . Ellerini tutmak istersin , utanırsın . Arka bahçenizden balkondaki sevgiline öpücük atamazsın , çekinirsin . Parklara gidersiniz o bir salıncakta , sen bir diğerinde . Sadece o çocuk utangaçlığınfan , dondurma ısmarlamaya bile korkarsın . Herşey ne kadar başlamış meğer . Sonra ilk ayrılığın . Hayatın o ana kadar attığı ilk tokattır , suratının tam ortasında birden bire patlayan . Kim unutmuş ki ilk aşkını ? Unutamazsın , kendinden başka kimse yardım edemez sana . Çünkü şimdiye kadar yaşadığın en farklı , en büyük , en güçlü sevgini kaybetmişsindir . Ve sana verilen herbir sevgi yerini tutamaz olur . Belki yine ağlarsın i tek başına kaldığın zaman . Utanırsın annenden , babandan , kardeşinden onlardan daha fazla sevdiğini düşünürler diye gösteremezsin gözyaşlarını . Anlam kazandırdığın ilk deyim olur , "Zaman en iyi çare..."

Tekrar tekrar , yeniden gülmeye başlarsın . Alışırsın sonra yitirişlere , yaşanmışlıkların bitişine , ayrılıklara . Artık herbir yitiş sürpriz olmaz . Alışmışsındır . Sonra bu alışmışlığını etkileyecek , yıpratacak en kötü şey gelir başına . ÖLÜM . Ölümün hiç bu kadar yakınından geçeceğini düşünmemişsindir . Daha büyüdüğünü bile aklının ucundan geçirmezken , o çocuk güzelliğiyle tozpembe hayaller içinde hayatı yaşamaya çalışırken , gerçekten bu kadar erken büyüyeceğini yada farkında olmadan yetişkin bir insan olduğunu bu şekilde farketmek istemezsin . Doğumunla beraber sana verilmiş olan , ağzından çıkan ilk kelimeleri , yaşam içindeki her başlanğıçta yanında bulunan , sırtını yasladığın aileni kaybetmek hayatın en acı sürprizi olmuştur . İşte o an yalnızlığı tam anlamıyla tanımaya başlarsın . Hayat en kötü oyununu oynamış , seni ebedi bir karanlık içinde yapayalnız , tek başına bırakmıştır . Bir sen kalmıştır sende , başka da hiçbirşey yoktur avuçlarında . Kapanmaz bir yara , dinmez bir yaş kalmıştır yüreğinin tam ortasında . Hiçbir yağmurun ardından gökkuşağı çıkmaz , hiçbir gecenin sabahı olmaz artık.

Gecenin gergefine bir ay , bilmem kaç yıldız serpiştirilmiş ve bu karanlığın altında kentler , caddeler , sokaklar hepsi ama hepsi karanlık ve derin . Yalnızlığın ağırlığı sırtında ve ayaklarında , tek başına yürümeye cesaret edemediğin , korktuğun sık sık ve itildiğin sokakların ortasındasındır işte .

Dudaklarında son dumanın , son sıcaklığın sebebi olan , son dostun sigaranla , ellerin bomboş ve soğuk , sırtında kefenin olacağını bilmeden giydiğin kahverengi emektar ceketin , gözlerinde son bir ışıkla bulmuşlar seni o dar sokağın , kör lambası altında ...

Elveda babacığım ... Elveda ...

Levent Orcan

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Misafir Kahveci : Nilay Bozok

İçinizdeki pozitif enerjiyi açığa çıkarın

Sorunların üstesinden gelmenizi kolaylaştıran pozitif enerjiyi nasıl kullanacağınızı öğrenirseniz hayatın daha güzel göründüğünü fark edeceksiniz. Araştırmalar bir işi yapmadan önce hayal edebilen insanın diğerlerine nazaran daha başarılı olduğunu gösteriyor.

Günlük hayatımızda daha başarılı olmak, sağlığımızı kaybetmemek, insanlarla iyi ilişkiler içinde olmak, hep içimizdeki pozitif enerjiyi açığa çıkarmayla ilişkilidir. "Enerjimizin pozitifi olduğu gibi negatifi de var mı?" sorusu aklımıza gelebilir. İş hayatında yaşadığımız stresler, çevre şartları, hava kirliliği, iletişim çatışmaları gibi nedenlerle bizde biriken ve spor, temiz hava vb. yollarla atılması gereken enerjiye "negatif enerji", hayatla başa çıkmamız, üretken olabilmemiz için gereken enerjiye ise "pozitif enerji" diyelim. Şöyle bir düşünün, omuzlarınız ve kollarınız düşük, neredeyse bir adım bile atmak istemiyorsunuz. O gün de o kadar çok yapılacak iş var ki: Aynaya bakıyorsunuz, yavaşça arkaya geriliyorsunuz, derin bir nefes alıyorsunuz. "Biraz canlanmam gerekiyor." diyorsunuz. Omuzlarınız şimdi daha dik. Bakışlarınız daha canlı. İşte bu durumda siz pozitif enerjinizi harekete geçirmiş oluyorsunuz. İnsanoğlu müthiş bir enerji potansiyeline sahip Eğer kişi bu potansiyeli ortaya çıkarabilse pek çok sorununun üstesinden gelmiş olacak. İnsan doğuştan kendi enerjisini kendisi üreten müthiş bir sisteme sahip. Bununla beraber kişinin bu enerjiyi nasıl ve nerede üreteceğini bilmesi için zihinsel bir hazırlığa, yani bilişsel donanıma sahip olması gerekiyor. Enerjinin ortaya çıkarılması kadar yerinde kullanılması da önemli. Bazı kişiler son derece enerjiktirler; fakat bu enerjiyi uygun yere kanalize edemeyince verimsiz olurlar. Bu durum bir huzursuzluk da meydana getirir.

Hepimiz normalde pek çok işi düşünmeden otomatik olarak yaparız. Bizi buna iten günlük alışkanlıklarımızdır. Bununla beraber bazı anlar var ki orada kendi irademizi kullanmamız ve pozitif enerjimizi açığa çıkarmamız gerekiyor. Bu demektir ki varlığımızın üretmeye alışık olduğu miktar o durumun üstesinden gelmemiz için yetmiyor. İnsanoğlu bir yere kadar kendini programlayabilen, değiştirebilen de bir varlık. Ve biz bu sınırı bilmiyoruz. Bu sebep kişinin hayal etmeyen kişiden daha enerjik ve başarılı olduğunu ortaya koyuyor.

Pozitif enerji huzur getirir;
Enerji alışverişinin çok revaçta olduğu şu günlerde, pozitif enerjinin insan hayatında ve sağlığındaki etkisi de çok önemli. Özellikle de, stres altında çalışanlar için.

GÜÇLÜ duyguların insanlar üzerindeki fiziksel etkileri yadsınamaz. Duyguların vücudumuzda yarattığı fiziksel etkilere pek çok örnek verebiliriz. Bazı sorunlarınızın duygulardan kaynaklandığını hissedersiniz ama içinizden inanmak gelmez. Bilim adamları, bıkmadan usanmadan duyguların insanlar üzerindeki etkilerini sıralayıp duruyorlar. Stres, depresyon ve çeşitli sıkıntılar, vücudun bağışıklık sisteminin gerektiği gibi çalışmasını engelliyor. Duygularımızı değerlendirirken fiziksel durumumuzu da dikkate almalıyız. Her zaman olumsuz, yani negatif düşüncelere kendimizi kaptırmamız, ruh sağlığımızı olduğu kadar bedensel sağlığımızı da etkiliyor.

``*İnsan bu dünyada olumsuz düşüncelere kapılmayıp da ne yapsın?* Herşey öylesine üzücü ve sıkıcı ki, bir oh diyemeden bu dünyadan çekip gideceğiz" diyebilirsiniz. Bir bakıma haklısınız. Negatif düşünme tarzı, çocuk ya da büyük herkese çok kolay geliyor. Bir engel ile karşılaştığınız zaman hemen zihninizde kötü olasılıklar sıralanıveriyor. Hayatta güzel şeylerin de olabileceğine inancımız öylesine sarsılmış ki, en basit sorunları bile hayalimizde büyütüp büyük bir felakete dönüştürmeye bayılıyoruz. Bizim gibi düşünmeyenleri ise gözlerine pembe gözlük takıp gerçekleri görmekten yoksun olmakla suçluyoruz.

İyi düşünenler küçümseniyor;
Ruhbilimciler, pozitif düşünmeyi başaran kişilerin küçümsenmelerine bir anlam veremiyorlar. İyimser olmanın aşağılatıcı bir özellik olmadığına herkesi inandırmak için çaba harcıyorlar. En büyük acıların bile bir olumlu yanını bulmanın mümkün olacağını ileri sürenler de genellikle duygusuz, ruhsuz kişiler diye sınıflandırılıyor. Oysa pozitif düşüncenin ruhsuzlukla, duygusuzlukla hiç bir ilgisi yok. Tam tersine, güzel duygulara önem veren kişilerin kutlanmaları gerekiyor. Pozitif düşüncenin en büyük düşmanı negatif düşünce. Ve ne yazık ki bizler, negatif düşünceye kendimizi daha yakın hissediyoruz. Belirttiğimiz gibi olumlu düşünmeyi ilke edinen kişileri de onaylamıyoruz. Daha huzurlu, daha mutlu ve en önemlisi daha sağlıklı yaşayabilmek için pozitif düşünceyi benimsemeliyiz. Bugün dünyayı kapkaranlık gören bir kişi, yarın tamamen değişip pespembe düşüncelere kendini kaptırabilir mi? Elbette ki hayır. Pozitif düşünmeye kendimizi alıştırmamız biraz zaman alacaktır. Ve de tabii pozitif düşünmeye kesin karar verip bu uğurda çaba harcamayı göze alacaksınız.

Nilay Bozok

Gezgin Kahveci : Cüneyt Göksu

El Commandante

Amerikan televizyon kanalı HBO, Oliver Stone'dan Küba lideri Fidel Castro ile ilgili bir belgesel hazırlamasını ister. Stone, Fidel ile Havana'da 3 gün geçirir ve 30 saatlik çekim sonucunda bir film hazırlar.

Bu film, Küba dışında doğmuş ve Fidel'i tanımayan Küba'lılar için, onu anlamalarına iyi bir fırsat olacaktır. Stone, bu yapıt ile, Fidel tarafından kullanıldığı ve onun hakkında taraflı bir hava yaydığı düşünülerek, kendi toplumu tarafından bir süre kınanır. Geçmişte Stone, basit politik olaylardan dolayı da suçlu bulunduğundan, **El Commandante** için yapılan eleştiriler daha da acımasız olur. Bir çok kişi onu **yeterince politik sorular** sormadığından dolayı eleştirir. Ama sorulacak soruların **'keskinliği'**, herzaman o belgeseli yapan kişinin isteği doğrultusundadır.

Bir belgesel izlemenin en güzel yanı, onun gerçek veya kurgulanarak yapılıp yapılmadığının yorumunun izleyiciye bırakılmasıdır. Bana göre filmin en çekici yanı da bu. Yine bana göre; El Commandante belgeseli, yüzyılın en önemli politik kişiliklerinden birisinin hayatına ve fikirlerine ışık tutması nedeniyle eşi görülmemiş bir yapıttır.

Film ilk olarak 'Sundance Film Festival'inde yayınlanmıştır. HBO tarafından Amerikan televizyonlarında yayınlanacağı tarihte de bir türlü yayınlanmaz çünkü Stone yeterince 'taraflı' bir film çekmemiştir, Amerikalılar bekledikleri Fidel'i bulamamışlardır. Film yeniden düzenlenir, bir başka versiyonu hazırlanır, fakat bu da yeterince 'Amerikanlaşmamıştır'. Sonunda yayınlanmasından vazgeçilir.

Çekimlerde Fidel, istediği zaman 'cut' diyerek çekimi durdurabilirdi ama hiç yapmamış. Bunun birçok sebebi olabilir, ancak açık olan birşey var ki, o, çok ünlü, tecrübeli bir politikacı ve konuşmacı. Geçtiğimiz 44 yıl boyunca yaptığı, çok uzun saatlere yayılan konuşmaları ile biliniyor. 30 yıllık tercümanı bile onun kullandığı cümle yapılarından, bir sonra söyleyeceklerini tahmin edebiliyor.

Fidel, El Commandante boyunca, politik inançlarında, Küba'nın şu andaki durumu ve geleceği için çizilen yolda tamamen kendinden emin bir kişilik sergiliyor. Canlı, neşeli, uyanık ve gururlu, dimdik bir yürüyüş, kalabalığa el sallaması ve aralarına karışması, gösterişten uzak ve doğal. Küba halkı için yaptıklarına inanan bir insan. Bunu en iyi açıkladığı yer, Stone'un 'Şan ve Şöhret' için sorduğu soruya, Jose Marti'nin benzetmesi ile cevap vermesidir: "Şan ve şöhret bir mısır tanesini dolduramayacak kadar geçicidir". Sadece kişisel yaşamına dönük sorulardan hoşlanmamış gözüktü. Hayatındaki kadınlar ile ilgili sorularda, kollarını birbirine kavuşturup, genç bir delikanlının utangaçlığı ile, bu konuyu yorumsuz geçişirmek isteğini yansıtıyor.

Stone tatsız sorular da sordu. Eşcinsellere çıkartılan zorluklar, devrim öncesi çalışan 100,000 hayat kadını gibi... Fidel, bunları kısa ve esprili yanıtlar ile geçiştiriyor. Örneğin, devrim sonrasında hayat kadını sayısının önemli oranda düştüğünü, kalanların da, devrimle gelen eğitim seferberliği sayesinde, üniversite eğitimli olduklarını söylüyor.

Bu filmin Amerika'da birçok insanı rahatsız etmesinin en temel sebebi, tamamen, "kötü adam" olarak duyurulan birinin,"insan" olarak gösterilmesi. Fidel'in bir ailesi var, gülüyor, eğleniyor, çevresi ve kendisi ile ilgili rahat, şakalar yapıyor, kadınları seviyor (ki kadınlarda onu seviyor!). Gerçek olan, Fidel, insanları, özellikle Küba'lıları çok seviyor ve daha da önemlisi, Küba'lıların önemli bir bölümü de onu seviyor. Fidel çok zeki, kafası hala mükemmel çalışan, olaylara hakim ve bir çok söylemi ile "çağdaş filozof" profili çiziyor.

İyilik ve **kötülük** kavramlarının, kimilerine göre, aynı kişide toplanması, **El Commandante**'yi daha da seyredilir, olağanüstü çekici ve merak uyandıran bir belgesel haline getirmiş.

Bu filmi, empati yaparak seyredin ve düşünün; günümüzde 'yaşayan ve iktidarda olan' hangi lider böyle bir belgeselde rol alıp, doğaçlama olarak, önceden belirlenmemiş sorular ile'gerçek yüzünü' göstermeye böylesine cesaret edebilir.

Cüneyt Göksu
cuneytgoksu@kahveciyiz.biz

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Kahveci Şovalye : Kubilay Hersek

"Fok" balığından "mor" menekşeye gönderilemeyen mektup.....(2)

Şuncacık ömrüm boyunca kaderin beni soktuğu rolleri gözümün önüne getirdiğimde nasılda garip hissediyorum. Daha küçücük bir yaratıkken bile hep farklı bir rolu oynatırlardı. Çevremde bulunan "diğerleri"; daha tam bir fok olmadığımı, henüz sadece bir fok yavrusu olduğumu söylerlerdi. Bunu söylemelerine çok aldırış etmezdim ama yanlış yaptığım her konuda "sen nası bir foksun?" diye çıkışmaları beni kızdırırdı. Daha gelişme çağına yeni girdiğimde beni hiç anlamadığım bir anda, o ana dek yaşadığım guruptan kopartıp benimle akran bir sürü "fok yavrusunun" bulunduğu bir adaya götürdü "birileri", orada da o kadar yapay ve metazori davranışlar aşıladılar ki, bir gıdımcık "bizlere" sirk oyunculuğunu öğrettiler... bir sürü zaman geçti bunun ardından da. Artık kuvvetlenmiş ve serpilmiştim ki gene seyehat basladı... o seyahat sırasında da "fok" oluvermişim!...

Mormenekşem, seni tanıma fırsatı bulduğum kafesime kavuşuncaya dek o kadar farklı konu başlığı taşıyan geniş içerikli senaryonun kahramanı oldum ki, bunları sana yazarak anlatmanın zorluğunu yaşıyorum zira biz fokların yazı yazabilecek elleride yoktur bilirsin!

"fok yavrusu", "fok","sirk canbazı", "hayvanat bahçesi malı" ve en nihayetinde de "penguen yavrusu". artık ait olduğum kıyılardayım, özgür müyüm? Bunu bende bilmiyorum. Bu özgürlüğü; kafesimde yaşarken seyredebileceğim mormenekşeme değişirdim.

...

Gözlerimi açtığımda üzerimde sanki bir sürü fok daha yatıyormuş gibi bir ağarlık vardı ve tanımsız bir yorgunluk. Kumsal kıyısında yatıyordum, etrafımda yatan üç-beş fok daha vardı, kafamı onlara doğru çevirip dikkatlice incelemeye başladım.Sanki onları tanıyordum. Ve evet, o ilk alınıp götürülüşümde yerleştirildiğim adada onlarda vardı benimle aynı kaderi paylaşan. Etrafta başka canlılarda vardı ama garip bir şekilde hayatımın hep içinde olan o yaratıklardan -insanlardan- bir tane bile yoktu. O zaman düşündüm "galiba artık özgürüm"diye. uyandığım yerde çok yüksek kayalar bitiyor upuzun bir kumsal başlıyordu. Tam kayaların bittiği, kumsalın başladığı yerde idim. Arka tarafımda yemyeşil bir alan ve biraz mesafeden sonra başlayan sık bir ormanlık vardı.Yeşil alan üzerine dağılmış, kafalarında tahta parçası gibi şeyler ve vücutlarında uzun kılları olan, çenelerinin altından tüyler sarkan canlılar otluyordu. Garip ve inatçı canlılar...

Aradan geçen bir sürenin ardından, denizden çıkıp bağıra bağıra üzerimize gelen bir gurup fok gördüm. Diğerleride onları gördü ve kumsalda olan bizler istemsiz bir şekilde birbirimize yaklaştık. Denizden çıkanlar doğruca üzerimize doğru geliyorlardı. Tam önümüzde durdular. On tane fok vardı. İçlerinden iki tanesi hariç diğerleri bizim emsalimizdi. Diğer ikisi ise, devasa bir yapıya sahip, vücutlarında sayılmayacak kadar çok yara izi olan ve her an kavgaya tutuşmaya hazır bir bakışa sahiplerdi. Öylece bize bakıyorlardı. O iri olanlarından birisi biraz daha yaklaşarak donuk bakışlarını üzerimize dikti. Ne olduğunu anlamaya çalışırken, gök gürültüsü gibi bir sesle bağırarak konuşmaya başladı. "Özgür doğaya hoş geldiniz penguenler", "Buraya gelmekle özgür olduğunuzu sanmayın! Çünkü burada gerçek fok olmayı öğreneceksiniz. Gerçek fok olabilmek için hep çalışacaksınız ama şunuda bilin ki ne kadar çalışırsanız çalışın fok olamayacaksınız pis penguen yavruları. Ben bile hala çalışıyorum ve hala gerçek fok olamadım. Şunu da asla ama asla unutmayın ki, fok olana kadar buradasınız!"

Bu nasıl bir tezattı böyle!..

Bu ilk tanışmanın ardından epey bi zaman geçti menekşem. artık ben ve diğer "penguen yavruları" "gerçek fok" olabilmek için her gün aynı şeyi yapıyoruz, sabah erkenden denize koşuyoruz, derinlere dalıp, en büyük balıkları yakalamaya çalışıyoruz, en derinlerde korkuyu yaşıyoruz, denizden çıkıp kumsalda vücudumuzdaki kalın yağ tabakasını sanki eritecekmişcesine koşuyoruz. Sonra denize dönüp çok uzaklara yüzüp geri geliyoruz. Güneş açıyor, kar yağıyor, yağmur... Hava hep değişse de günümüz ve programımız hiç değişmiyor."Penguen yavrusu" olarak kalmamızda öyle tabi. Bazen çok farklı denizlere gidip çok güzel balıklar avlıyoruz, o zamanlar bizler için özel, o zamanlar kendimizi "fok"gibi hissediyoruz.İşte sadece o anlarda birazcık yüzlerimiz gülüyor ve farklı bi şey yaptığımıza inanıyoruz ama gene döndüğümüz yer aynı yer: "özgürlük köyü"

böyle işte menekşe, artık "özgürmüşüm". Özgürlük eğer böyle bir kavramsa, hep o kafes ardındakiler yanlış hayal kurmuşlar. Dedim ya, benim özgürlüğüm; "kafesin ardında da olsam gözümün ucunda var olabilmendir."

"Şimdi..."

Yağmur yağıyor menekşem. Etraf karanlık, dışarıda soğuk bir hava var. Kayalıklardaki barınağımızdan kafamı dışarıya çıkartmış, gök yüzünde yıldız aramaya çalışıyorum. Aslında o yıldızlarda belki seni görebilmeyi umuyorum. Hava kapalı, gök yüzünde değil yıldız, bir pırıltı dahi yok. Denizden yeni çıkmış gibi ıslandım. Yağmurdan nefret ediyorum. Ben onu sadece senin mor rengini taşırken seviyordum. Bu renksiz yağmur bana gözlerimden artık hiç akıtamadığım göz yaşlarımın eksikliğini hatırlatıyor. Senli renkteki yağmuru özledim, seni özledim menekşem. Tüm morluğunla kafesimin önünden bana bakmanı, birlikte o küçük ada üzerindeki sihirli yapının resmine bakmayı özledim. O resme bakarken, bir geminin küpeşte kenarında seninle durabilme hayalini kurmayı özledim. "Esareti özledim be mormenekşe. " Ya sen nerelerdesin? Solmadın umarım hayatımın rengi....

Not: "Bu mektup burada bitti."

Kubilay Hersek
kubilay@kahveciyiz.biz

Arkadaşına Öner Yorum Oku / Yaz Yukarı

Milenyumun Mandalı : Sait Haşmetoğlu

Editör'den Önemli Not:*Sevgili Sait Haşmetoğlu'nun e-romanı görsel öğelerle süslendiğinden, devamını ve önceki sayılarını aşağıdaki adresten tek tıklamayla okuyabilirsiniz. Üşenmeyin... Tıklayın...*
http://www.kahvemolasi.com/xfiles/mandal_188.asp

Devamı var

hasmetoglu@kahveciyiz.biz

Yukarı

Dost Meclisi

Fotoğraf: Şeref Bilgi

<#><#><#><#><#><#><#>

Kahve Molası'nın sürekli ve sabit(!?) bir yazar kadrosu yoktur. Gazetemiz, siz sevgili kahvecilerden gelen yazılarla hayat bulmaktadır.
Her kahveci aynı zamanda bir yazar adayıdır. Bu bölüm sizlerden gelecek minik denemelere ayrılmıştır.
Yolladığınız her özgün yazı değerlendirilecektir. Siz sevgili kahvecilere önemle duyurulur.
Kahve Molası bugün **3.601** kahveciye doğru yola çıkmıştır.

Yukarı

Tadımlık Şiirler

Sensizliğe dair...

Yitirmiş maviliğini Gökyüzü
Yitirmiş serinliğini Okyanus
Yitirmiş ıssızlığını dağlar
Ve Baharlar gecikmiş hasada

Kavgalar hıncını yitirmiş,
Çığlıklar kehanetini...
Ve ben seni yitirdim
Hiç gelmeyecek baharımın sen kokulu gecelerinde

Ayrılıklar yitirmiş kavuşmaları
Ve gözlerim yitirmiş sancılarını

Yüreğimse yitirmenin acısıyla
yeşertmiş düşlerini
Ölüme dair...
Sensizliğe dair...

Bilal Bakırhan

<#><#><#><#><#><#><#>

Sensizlik

Hep uzaklara gitmek isterdim ya,sensiz en uzaktayım şimdi
Her şeyin en uzağında
İçimdeki en uzak köşede...
Issızmış buralar,soğukmuş
Hiç yalnız kalmamışım meğer,hiç bırakmamışsın
Şimdi yalnızım,hem sensiz hem yalnız
Şimdi yabancıyım tüm bilindiklere

Kocaman boşluğunda uçuruma düşer gibi düştüm önce,
Çığlık çığlığa,korku dolu
Uçsuzluk,sonsuzluk bu muymuş
Sen gidince yabancılaştım kendime
Senden sonra tüm kavramlar da uzak bana.

Ne kadar büyükmüş yaşadığım yer,kayboluyorum ıssızlığında
Ne kadar büyükmüşsün yüreğimde
Bomboş,sessiz,sensiz kaldı sen gidince....

Ayşe DİKCİ

Yukarı

Biraz Gülümseyin

Hay Maaşallah!..

Yukarı

İşe Yarar Kısayollar - Şef garson: Akın Ceylan

http://www.flashtoons.org/vedimovie.php?id=74
Harika bir flash çizgi film. "END" yazana kadar seyretmeyi ihmal etmeyin sakın.

http://www.perakendegunleri.com/
22/23 Ekim 2003 tarihlerinde düzenlenecek olan Perakende günleri ile ilgili tüm detayları öğrenebileceğiniz faydalı bir kısayol. Bu kısayolu neden veriyorum? Çünkü ben de orada olacağım. Ne iş yaptığımı veya beni merak edenleri bekliyorum. Tabiki sadece bir merhaba demek isteyenleri de... (Stand no: 108B . BATU Ltd. Şti.)

http://www.liquidgeneration.com/sabotage/death_sabotage.asp

Eğer sevmediğiniz veya şaka yapmak istediğiniz birisi varsa, bu link'i mail yoluyla gönderebilirsiniz. Niye? Niyesini öğrenmek için hemen link'i tıklayabilirsiniz. Hepimiz bir gün öleceğiz..!

http://www.scifi-movies.com/english/galerie/affiches_a.htm
Süper bir afiş ve poster arşivi. Bilim kurgu ağırlıklı bu arşiv içerisinden istediklerinizi sipariş verebilmeniz de mümkün. Sadece "A" harfinden bile yaklaşık 149 adet afiş olduğunu söylemem sanırım arşiv genişliği hakkında sizlere bir bilgi verecektir.

akin@kahveciyiz.biz

Yukarı

Damak tadınıza uygun kahveler

Net Transport v1.51 [1.3M] Win98/2K/XP FREE
http://lycos26486.l78.lycos.com.cn/
Download hızınızı dosyayı parçalayarak artıran bir program daha. Meşhur "Download accelerator" programı gibi reklama da boğulmuş değil. Hem de performansı daha yüksek. Hattınızın tamamını en optimum şekilde kullanarak size hızla yükleme yapma imkanı sağlayan bu programı herkese tavsiye ederim.

Yukarı

ISSN: 1303-8923
istanbullife.com

Kahve Molası MS Internet Explorer 4.0+ ve 800x600 Res. için optimize edilmiştir.
Uygulama : Cem Özbatur - Her hakkı saklıdır. Yayın İlkeleri